

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

03 mai 2017

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte – Gordilă Nicolae,

Judecători – Guzun Ion și Catan Liliana,

a examinat admisibilitatea recursului ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Vitalie Gravriliță, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 01 decembrie 2016, în cauza penală privindu-l pe

Hanganu Eugeniu Xxxxxx, născut la xxxxx xxxxx,
originar și domiciliat în Xxxxxxx, Xxxxxxx.

Termenul de examinare a cauzei:

1. prima instanță: 03.03.2016 – 02.06.2016;
2. instanța de apel: 25.06.2016 – 01.12.2016;
3. instanța de recurs: 24.03.2017 – 03.05.2017.

A C O N S T A T A T:

1. Prin sentința Judecătoriei Hîncești din 02.06.2016 a fost încetat procesul penal în privința lui Hanganu Eugeniu Xxxxxx, învinuit de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (1) Cod penal, pe motiv că fapta constituie o contravenție.

Hanganu Eugeniu Xxxxxx a fost recunoscut vinovat de săvârșirea contravenției prevăzute în art. 354 Cod contravențional, însă în legătură cu intervenirea termenului prescripției răspunderii contravenționale, procesul contravențional în privința lui Hanganu Eugeniu a fost încetat.

Acțiunea civilă înaintată de Lilicu Alexandru a fost lăsată fără soluționare.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a stabilit în fapt că de către organul de urmărire penală Hanganu Eugeniu a fost învinuit precum că la data de 10 decembrie 2015, aproximativ la ora 19:00, aflându-se în fața magazinului „Vic-Șan-Com” din centrul satului Mingir, r-nul Hîncești, adică într-un loc public, fiind în stare de ebrietate alcoolică, fără un motiv întemeiat, urmărind intențiile de a-și manifesta forța fizică, încălcând într-un mod grosolan ordinea publică, cu obraznicie deosebită, intenționat l-a acostat pe colaboratorul de poliție Lilicu Alexandru. La solicitările verbale ale ultimului de a înceta acțiunile violente, Hanganu Eugeniu nu a reacționat, opunându-i rezistență violentă prin apucarea de haine și îmbrâncire, rupându-i lui Lilicu Alexandru scurta uniformei, după care l-a numit pe acesta cu diferite cuvinte injurioase, l-a amenințat cu aplicarea violenței fizice, precum și a tentat să-i aplice lovituri cu pumnii și picioarele peste diferite părți ale corpului, însă nu a reușit din motiv că, ultimul a evitat contactele verbale și fizice cu agresorul și a chemat în ajutor colegii de serviciu Nicolae Macara și Igor Vornic. La intervențiile și somațiile lui

Nicolae Macara și Igor Vornic de a înceta tulburarea liniștei publice, Hanganu Eugeniu nu s-a conformat, continuând să enunțe injurii și amenințări în adresa colaboratorilor de poliție, în legătură cu ce a fost immobilizat și escortat la sediul Sectorului de Poliție nr. 5 „Cărpineni”, pentru identificare, curmarea și constatarea faptei.

În rezultatul acțiunilor violente întreprinse de către Hanganu Eugeniu în privința lui Lilicu Alexandru, ultimului i-au fost cauzate dureri fizice, stări de neliniște și tensiune psihică, precum și înjosită onoarea de polițist și demnitatea umană.

De către organul de urmărire penală acțiunile lui Hanganu Eugeniu au fost încadrate în prevederile art. 287 alin. (1) Cod penal, huliganismul, adică acțiunile intenționate care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanelor și de amenințarea cu aplicarea unei asemenea violențe, de opunerea de rezistență violentă altor persoane care curmă actele huliganice, precum și acțiunile care curmă actele huliganice, precum și acțiunile care, prin conținutul lor, se deosebesc printr-un cinism și obrăznicie deosebită.

Prima instanță a constatat că la data de 10 decembrie 2015, aproximativ la orele 19.00, Hanganu Eugeniu s-a aflat în fața magazinului „Vic-Șan-Com” din satul Mingir, r-nul Hâncești, împreună cu Mircos Ion și Teișanu Nicolae, fiind în stare de ebrietate alcoolică, Hanganu Eugeniu s-a adresat în adresa părții vătămate Lilicu Alexandru cu cuvinte necenzurate, încălcând normele morale, tulburând ordinea publică și liniștea persoanei fizice, exprimând o vădită lipsă de respect față de societate, prin acostarea jignitoare în loc public a persoanei.

Astfel, instanța de fond a calificat acțiunile inculpatului că întrunesc elementele contravenției prevăzute în art. 354 Cod contravențional, „huliganismul nu prea grav, adică acostarea jignitoare în locuri publice a persoanei fizice, alte acțiuni similare ce încalcă normele morale, tulbură ordinea publică și liniștea persoanei fizice”.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către procurorul în Procuratura r-lui Hâncești, Vasile Disculțu, prin care a solicitat casarea sentinței atacate, pronunțarea unei noi hotărâri, prin care Hanganu Eugeniu să fie recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 287 al. (1) Cod penal, cu stabilirea unei pedepse sub formă de închisoare pe un termen de 2 ani și 6 luni, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu suspendarea executării pedepsei pe un termen de probațiune de 2 ani și 6 luni prin prisma art. 90 Cod penal.

3.1. În motivarea apelului declarat, a indicat că analizând declarațiile inculpatului în raport cu celelalte probe administrate pe parcursul cercetării judecătorești, urmează de menționat că acestea sunt pur formale, controversate, eronate și urmau a fi apreciate critic de instanță, odată ce nu se coroborează cu celelalte probe administrate.

În cadrul ședinței de judecată au fost prezentate suficiente probe concludente și utile, care au fost examinate și dovedesc pe deplin vina lui Hanganu Eugeniu învinuit de săvârșirea infracțiunii incriminate, și anume prin declarațiile martorilor Lilicu Alexandru, Macaru Nicolae, Vornic Igor, Teișanu Nicolae, Mircos Ion. Totodată, vinovăția inculpatului este dovedită prin ansamblul de probe scrise ale cauzei penale.

Instanța de fond, contrar dispozițiilor art. 24 Cod de procedură penală, a admis unilateral poziția invocată de către partea apărării și fără a da o apreciere obiectivă probelor prezentate de partea acuzării și examinate plenar în ședința de judecată.

Reieșind din materialul probator acuzarea a ajuns la concluzia că Hanganu Eugeniu, prin declarațiile depuse în instanța de judecată, a insinuat faptul că în această situație n-a folosit forța fizică și violența față de partea vătămată.

Anume acest argument l-a reținut instanța de fond, motivând în așa fel soluția de încetare a procesului penal pe motiv că fapta lui Hanganu Eugeniu reprezintă o contravenție prevăzută de art. 354 din Codul contravențional. În acest context, instanța a reținut depozițiile martorilor I. Mircos și N. Teișanu, ignorând totalmente depozițiile părții vătămate Lilicu Alexandru și ale martorilor Macaru Nicolae și Vornic Igor.

Totuși, în speță a fost reținut că locul derulării evenimentelor a fost determinat ca fiind în drum, conflictul a fost unul de durată, acțiunile învinuitului Hanganu Eugeniu au fost însoțite de o încălcare grosolană evidentă a ordinii publice și au exprimat o vădită lipsă de respect față de societate.

Încălcarea grosolană evidentă a ordinii publice s-a manifestat prin: acțiunile violente intenționate și grosolane ale lui Hanganu Eugeniu ce au atentat la regulile sociale și morale de conviețuire (care presupun rezolvarea civilizată și pașnică a oricărei situații de conflict), neobrăzare, comportare batjocoritoare cu cetățenii, prin înjosire a onoarei și demnității persoanei, manifestate prin adresarea de injurii, exprimarea de cuvinte și gesturi obscene, acostarea jignitoare a lui Lilicu Alexandru.

Exprimarea unei vădite lipse de respect față de societate din partea inculpatului Eugeniu Hanganu s-a manifestat prin aceea că prin acțiunile lui, a atins interesele legitime ale mai multor persoane care se aflau la locul infracțiunii de a conviețui în liniște și siguranță.

Depozițiile martorilor N. Teișanu și I. Mircos urmau a fi apreciate critic de către instanța de judecată, având în vedere relațiile de prietenie avute cu inculpatul Hanganu Eugeniu. Totuși, din depozițiile lor a rezultat neîndoielnic că Hanganu Eugeniu s-a aflat la locul infracțiunii la data și ora indicată în actul de acuzare.

Hanganu Eugeniu a aplicat și a amenințat cu aplicarea forței fizice în adresa părții vătămate Lilicu Alexandru într-un loc public, fără a fi rude sau măcar a se cunoaște și nu în baza unor relații reciproc ostile, dar folosind un pretext inventat, bazat pe standarde contrare regulilor sociale și morale de conviețuire.

Toate aceste acțiuni au fost însoțite de necuviință, neobrăzare, comportament batjocoritor față de victimă, prin înjosirea onoarei și demnității persoanei, încălcare îndelungată și insistentă a ordinii publice nu pot fi calificate altfel decât în baza art. 287 alin. (1) din Codul penal.

Nu este clar din care motiv instanța de fond a ignorat depozițiile părții vătămate Lilicu Alexandru, care se coroborează probele materiale (procesul-verbal de cercetare la fața locului, procesul-verbal de examinare a scurtei, prezentând urme de rupturi, apărute ca urmare a acțiunii forței de întindere, rezultatul etilotestului).

Procurorul a subliniat că martorii Macaru Nicolae și Vornic Igor au comunicat instanței că au observat la Lilicu Alexandru deteriorările la scurtă, după reținerea lui Hanganu Eugeniu, ori instanța de fond nu a dat apreciere acestor aspecte și nici procesului-verbal de examinare a obiectului.

Martorii Vornic Igor și Macaru Nicolae au făcut, atât la etapa urmăririi penale, cât și în instanța de judecată declarații consecvente, confirmate și prin alte probe testimoniale și materiale, prin urmare în cazul lor nu se impun temeri de credibilitate.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 01 decembrie 2016, a fost respins, ca nefondat, apelul declarat de către procuror și menținută sentința fără modificări.

4.1. În motivarea deciziei sale instanța de apel, a reținut că instanța de fond a constatat în mod corect necesitatea recalificării acțiunilor inculpatului Hanganu Eugeniu din cadrul art. 287 alin. (1) Cod penal în baza art. 354 Cod contravențional, ca *huliganism nu prea grav*, constatând că prima instanță a aplicat corect prevederile art. 101 alin. (1) Cod de procedură penală, și a dat o apreciere proprie probelor din punct de vedere al pertinentei, concludentei, utilității și veridității lor.

Instanța de apel a constatat că nici una din probele acumulate la urmărirea penală și cercetate în ședința instanței de fond și apel nu confirmă vina inculpatului în comiterea huliganismului - infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (1) Cod penal.

Instanța de apel a reținut că prin rechizitoriu Hanganu Eugeniu se învinuiește precum că, la data de 10 decembrie 2015, aproximativ la ora 19:00, aflându-se în fața magazinului "Vic-Șan-Com" din centrul satului Mingir, r-nul Hâncești, adică într-un loc public, fiind în stare de ebrietate alcoolică, fără un motiv întemeiat, urmărind intențiile de a-și manifesta bravura și forța grosolană, încălcând într-un mod grosolan ordinea publică, cu obraznicie deosebită, intenționat l-a acostat pe colaboratorul de poliție Lilicu Alexandru. La solicitările verbale ale lui Lilicu Alexandru de a înceta acțiunile insolente, Hanganu Eugeniu nu a reacționat, opunându-i rezistență violentă prin apucarea de haine și îmbrâncire, rupându-i lui Lilicu Alexandru scurta uniformei polițienești, după care l-a numit pe acesta cu diferite cuvinte injurioase, l-a amenințat cu aplicarea violenței fizice, precum și a tentat să-i aplice lovituri cu pumnii și picioarele peste diferite părți ale corpului, însă nu a reușit din motiv că, ultimul a evitat contactele verbale și fizice cu agresorul și a chemat în ajutor colegii de serviciu Nicolae Macara și Igor Vornic. La intervențiile și somațiile lui Nicolae Macaru și Igor Vornic de a înceta tulburarea liniștei publice, Hanganu Eugeniu nu s-a conformat, continuând să enunțe injurii și amenințări în adresa colaboratorilor de poliție, în legătură cu ce a fost immobilizat și escortat la sediul Sectorului de Poliție nr. 5 "Cărpineni", pentru identificare, curmarea și constatarea faptei. În rezultatul acțiunilor violente întreprinse de către Hanganu Eugeniu în privința lui Lilicu Alexandru, ultimului i-au fost cauzate dureri fizice, stări de neliniște și tensiune psihică, precum și înjosită onoarea de polițist și demnitatea umană.

Astfel, instanța de apel a reținut că Hanganu Eugeniu a fost învinuit de către organul de urmărire penală în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (1) Cod penal, după indicii calificativi: *huliganismul, adică acțiunile intenționate care încalcă*

grosolan ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanelor și de amenințarea cu aplicarea unei asemenea violențe, de opunerea de rezistență violentă altor persoane care curmă actele huliganice, precum și acțiunile care curmă actele huliganice, precum și acțiunile care, prin conținutul lor, se deosebesc printr-un cinism și obrăznicie deosebită.

Procurorul și-a argumentat învinuirea inculpatului Hanganu Eugeniu în comiterea infracțiunii de huliganism prevăzută de art. 287 alin. (1) Cod penal prin următoarele probe:

- declarațiile părții vătămate Lilicu Alexandru;
- declarațiile martorului Macaru Nicolae;
- declarațiile martorului Vornic Igor;
- declarațiile martorului Teișanu Nicolae;
- declarațiile martorului Mircos Ion.

Instanța de apel, cercetând probele, audiind suplimentar inculpatul Hanganu Eugeniu, partea vătămată Lilicu Alexandru, martorul Macaru Nicolae, verificând probele cercetate în prima instanță, a conchis că învinuirea înaintată în baza art. 287 alin. (1) Cod penal, nu și-a găsit confirmarea, iar instanța de fond în mod justificat a ajuns la concluzia că probele prezentate de acuzatorul de stat sunt insuficiente pentru a demonstra vinovăția lui Hanganu Eugeniu în comiterea fapte penale încriminate.

Instanța de apel a considerat că instanța de fond a conchis corect că în cadrul procesului penal de către partea acuzării nu a fost prezentat și probat faptul că Hanganu Eugeniu a încălcat intenționat regulile sociale și morale de conviețuire, într-un mod grosolan și demonstrativ prin necuviință, neobrăzare, comportare batjocoritoare cu cetățenii, prin înjosire a onoarei și demnității persoanei, încălcare îndelungată și insistentă a ordinii publice, zădărniciere a activităților de masă, suspendare temporară a activității normale a întreprinderilor, instituțiilor, organizațiilor transportului obștesc etc.

Nu s-a demonstrat de asemenea că inculpatul a cauzat un prejudiciu sănătății, care poate surveni în urma săvârșirii unor acțiuni cu caracter violent, produse prin aplicarea de lovituri, prin imobilizarea, îmbrâncire, punerea unei piedici victimei, urmate de vătămarea integrității corporale sau de leziuni corporale, sau fără cauzarea prejudiciului sănătății.

Totodată, nu a fost probat faptul că Hanganu Eugeniu ar fi încălcat ordinea publică, urmată cu acte de violență asupra persoanei, amenințare de aplicare a violenței, de distragere și degradare a bunurilor proprietarului sau ar fi încălcat insistent și demonstrativ regulile morale, manifestate prin dispreț și batjocură față de bolnavi, de persoanele în etate, aflate în stare de neputință, prin puduri nerușinată în prezența altor persoane, trezind indignarea acestora.

Instanța de apel a accentuat că inculpatul Hanganu Eugeniu a declarat că recunoaște că într-adevăr *„la numit cu cuvinte urâte pe pătimit în fața magazinului, însă lovituri părții vătămate nu a aplicat, nici nu a încercat să-l lovească, nu l-a apucat nici de haine, nici scurta nu i-a rupt-o. S-a exprimat în adresa șui numai cu cuvinte injurioase. Pe Lilicu Alexandru nu l-a urmărit din spate”*. Prin urmare, Hanganu Eugeniu recunoaște că s-a adresat față de Lilicu Alexandru cu cuvinte injurioase, recunoaște că a servit

băuturi alcoolice și se afla în stare de ebrietate și 1-a acostat cu cuvinte urâte, jignitor pe Lilicu Alexandru, însă neagă categoric faptul că i-ar fi aplicat careva lovituri și i-ar fi rupt scurta părții vătămate. Declarațiile inculpatului sunt confirmate și coroborează și cu declarațiile martorilor oculari Teișanu Nicolae și Mircos Ion.

Instanța de apel a respins alegația apelantului precum că depozițiile martorilor Teișanu Nicolae și Mircos Ion urmau a fi apreciate critic de către instanța de judecată, având în vedere relațiile de prietenie avute cu inculpatul Hanganu Eugeniu și din depozițiile lor a rezultat neîndoielnic că Hanganu Eugeniu s-a aflat la locul infracțiunii la data și ora indicată în actul de acuzare, or, acești martori sunt unicii martori oculari ai incidentului, faptul că aceștia îl cunosc pe Hanganu Eugeniu, nu probează că declarațiile lor sunt părtinitoare dar coroborează cu celelalte probe și cu circumstanțele cauzei penale. Totodată, însuși inculpatul declară că a fost în fața magazinului, la ora indicată în actul de învinuire, că 1-a numit pe pătimit cu cuvinte urâte, fapte confirmate și de partea vătămată că anume în acel moment în fața magazinului era inculpatul împreună cu acești doi martori, astfel încât sub acest aspect nu există divergențe.

Instanța de fond a menționat corect că acuzarea în ședința de judecată nu a demonstrat înafara oricăror dubii comiterea infracțiunii imputate inculpatului însoțită de un cinism deosebit, iar faptul că, scurta uniforme de serviciu a părții vătămate a fost ruptă nu demonstrează că, inculpatul i-a deteriorat-o prin îmbrâncire, atât timp cât celelalte probe nu dovedesc acest fapt.

S-a reținut că pe parcursul judecării cauzei nu s-a demonstrat că fapta incriminată inculpatului Hanganu Eugeniu întrunește elementele infracțiunii de huliganism. Prin urmare, și învinuirea înaintată inculpatului este una incompletă, neclară și divergentă. Analizând cumulul de probe admisibile, precum și lipsa probelor care ar atesta întrunirea cumulativă a faptei prevăzute de art. 287 alin. (1) Cod penal, instanța de apel a considerat că instanța de fond a adoptat o soluție corectă și întemeiată.

Astfel, s-a constatat corect că la data de 10 decembrie 2015, aproximativ la orele 19.00, Hanganu Eugeniu s-a aflat în fața magazinului "Vic-Șan-Com" din satul Mingir, r-nul Hâncești, împreună cu Mircos Ion și Teișanu Nicolae, fiind în stare de ebrietate alcoolică, s-a adresat în adresa părții vătărnate Lilicu Alexandru cu cuvinte necenzurate, încălcând normele morale, tulburând ordinea publică și liniștea persoanei fizice, exprimând o vădită lipsă de respect față de societate, prin acostarea jignitoare în loc public a persoanei.

Astfel, instanța de fond a încadrat corect acțiunile inculpatului în baza art. 354 Cod contravențional, „*huliganismul nu prea grav, adică acostarea jignitoare în locuri publice a persoanei fizice, alte acțiuni similare ce încalcă normele morale, tulbură ordinea publică și liniștea persoanei fizice*”.

5. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Gavriliță Vitalie, care în temeiul prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, solicită casarea deciziei instanței de

apel, cu remiterea cauzei la rejudecare în aceeași instanță de apel, într-un alt complet de judecată.

În argumentarea recursului declarat a menționat următoarele:

- instanța de judecată a dat o apreciere incorectă probelor prezentate de acuzare și nu a apreciat multilateral și obiectiv probele administrate, care în cumul dovedesc cu certitudine vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii încriminate, ori nu s-a expus asupra tuturor motivelor indicate în apelul procurorului;

- decizia instanței de apel de menținere a sentinței, o consideră a fi neîntemeiată și pasibilă a fi casată, deoarece este contrară stării de fapt stabilite în baza probelor examinate în cadrul cercetării judecătorești, contravine și prevederilor art. 101 alin. (1) Cod de procedură penală;

- instanța de apel nu s-a expus, nu a cercetat și nu a apreciat la justa valoare probele expuse în apelul procurorului care dovedesc cu certitudine vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii încriminate;

- la adoptarea hotărârii instanța de judecată, nu a luat în considerație declarațiile părții vătămate, martorilor, cât și alte probe prezentate de partea acuzării, adoptând o hotărâre reieșind în mod parțial doar din declarațiile inculpatului și pledoria apărătorului acestuia.

În aceste condiții nu a fost luat în considerație și s-a neglijat faptul că fiind audiat inculpatul, acesta a dat niște declarații și răspunsuri evazive, nu a recunoscut vina. Prin aceasta este dovedită rea-credința inculpatului la stabilirea adevărului și imposibilitatea de a combate poziția acuzării privind vinovăția sa;

- reieșind din materialul probator acuzarea a ajuns la concluzia că, Hanganu Eugeniu, prin declarațiile depuse în instanța de judecată a insinuat faptul că în această situație n-a folosit forța fizică și violența față de partea vătămată Alexandru Lilicu.

Anume acest argument l-a reținut instanța, motivând în așa fel soluția de încetare a procesului penal din motivul că fapta lui Hanganu Eugeniu reprezintă o contravenție prevăzută la art. 354 din Codul contravențional. În acest context instanța a reținut depozițiile martorilor I. Mircos și N. Teișanu, ignorând totalmente depozițiile părții vătămate Al-dru Lilicu și ale martorilor N. Macaru și Ig. Vornic.

Totuși, în speță a fost reținut că locul derulării evenimentelor a fost determinat ca fiind în drum, conflictul a fost unul de durată, acțiunile învinuitului Eugeniu Hanganu au fost însoțite de o încălcare grosolană evidentă a ordinii publice și au exprimat o vădită lipsă de respect față de societate.

Încălcarea grosolană evidentă a ordinii publice s-a manifestat prin: acțiunile violente intenționate și grosolane ale lui Hanganu Eugeniu ce au atentat la regulile sociale și morale de conviețuire (care presupun rezolvarea civilizată și pașnică a oricărui situații de conflict), neobrăzare, comportare batjocoritoare cu cetățenii, prin înjosire a onoarei și demnității persoanei, manifestate prin adresarea de injurii, exprimarea de cuvinte și gesturi obscene, acostarea jignitoare a lui Alexandru Lilicu.

Exprimarea unei vădite lipse de respect față de societate din partea inculpatului Eugeniu Hanganu s-a manifestat prin aceea că, prin acțiunile lui a atins interesele

legitime ale mai multor persoane care se aflau la locul infracțiunii de a convețui în liniște și siguranță;

- depozițiile martorilor N. Teișanu și I. Mircos urmau a fi apreciate critic de către instanța de judecată, având în vedere relațiile de prietenie avute cu inculpatul Hanganu Eugeniu. Totuși, din depozițiile lor a rezultat neîndoielnic că Hanganu Eugeniu s-a aflat la locul infracțiunii la data și ora indicată în actul de acuzare;

- consideră calificarea acțiunilor inculpatului Hanganu Eugeniu în baza art. 287 alin. (1) din Codul penal corectă din următoarele motive.

În primul rând, inculpatul a avut intenția de a încălca în mod grosolan și evident ordinea publică prin manifestarea bravurii, iar acțiunile lui au fost însoțite de aplicarea de lovituri și adresarea de amenințări cu aplicarea violenței fizice față de victimă.

În al doilea rând nu putem vorbi de o infracțiune contra persoanei atâta timp cât inculpatul Hanganu Eugeniu a aplicat și a amenințat cu aplicarea forței fizice în adresa părții vătămate Alexandru Lilicu într-un loc public, fără a fi rude sau măcar a se cunoaște și nu în baza unor relații reciproc ostile, dar folosind un pretext inventat, bazat pe standarde contrare regulilor sociale și morale de convețuire.

Toate aceste acțiuni, fiind însoțite de necuviință, neobrăzare, comportament batjocoritor față de victimă, prin înjosirea onoarei și demnității persoanei, încălcare îndelungată și insistentă a ordinii publice nu pot fi calificate altfel decât în baza art. 287 alin. (1) din Codul penal;

- pentru acuzare nu este clar din care motiv instanța de fond a ignorat depozițiile părții vătămate Al-dru Lilicu, care se coroborează perfect cu probele materiale (procesul-verbal de cercetare la fața locului, procesul-verbal de examinare a scurtei, prezentând urme de rupturi, apărute ca urmare a acțiunii forței de întindere, rezultatul etilotestului).

Astfel, instanța de apel a dat prioritate nefondată probelor apărării în detrimentul probelor acuzării care demască acțiunile ilegale ale inculpatului, respectiv care stabilesc adevărul.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat, în raport cu materialele din dosarul cauzei, Colegiul penal consideră că recursul urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

Potrivit prevederilor alin. (2) art. 424 Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute în art. 427 Cod de procedură penală.

Potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în textul normei vizate.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Din conținutul recursului declarat de procuror, se indică temeiul prevăzut de art.

427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, sub aspectul că hotărârea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazurile când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

Totodată, Colegiul penal reține că recurentul semnaleză și pct. 12) al normei menționate, care prevede că faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.

Analizând decizia contestată, Colegiul penal constată că temeiurile invocate nu și-au găsit confirmare în cauza dată, deoarece instanța de apel a analizat obiectiv probele administrate, și-a motivat soluția adoptată, iar conținutul deciziei corespunde prevederilor art. 414, 417 Cod de procedură penală.

Din textul recursului se evidențiază că recurentul în mare parte își exprimă dezacordul cu modalitatea de apreciere a probelor, însă Colegiul penal atestă că instanța de apel, la soluționarea cauzei, a ținut cont de prevederile art. 99-101 Cod de procedură penală, a cercetat probele prezentate de părți sub toate aspectele, verificându-le și apreciindu-le prin prisma pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, și întemeiat a decis încetarea procesului penal intentat în privința lui Hanganu E. în baza art. 287 alin. (1) Cod penal, deoarece fapta comisă de ultimul reprezintă o contravenție.

Tot aici, Colegiul penal menționează că potrivit prevederilor art. 394 alin. (3) Cod de procedură penală, instanța de apel a făcut o analiză amplă a probelor, argumentând detaliat respingerea probelor care au fost invocate în suportul învinuirii aduse inculpatului.

Instanța de apel a apreciat că partea acuzării nu a prezentat probe pertinente și concludente, care în ansamblu cu circumstanțele cauzei ar dovedi vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii incriminate prin rechizitoriu.

Astfel, toate probele prezentate au primit o apreciere justă, iar concluziile făcute de instanța de apel au rezultat din circumstanțele de fapt stabilite în prezenta cauză penală.

Opinia recurentului precum că instanța de apel nu a dat o apreciere cuvenită declarațiilor martorilor Macaru N. și Vornic Ig., cât și a altor probe administrate la dosar, nu poate servi drept temei de casare a soluției adoptate de către instanța de apel.

Cu referire la argumentele invocate de recurent precum că inculpatul se face vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute la art. 287 alin. (1) Cod penal, iar instanțele de fond au concluzionat că inculpatul a săvârșit o contravenție, Colegiul penal le apreciază critic, deoarece atât prima instanță, cât și instanța de apel și-a motivat soluția adoptată, care este susținută de către instanța de recurs.

Instanța de recurs reiterează că instanțele de fond au ajuns la concluzia dată, ținând cont de gravitatea încălcării ordinii publice, care de altfel este obiectul special al faptei infracționale, de circumstanțele cauzei, inclusiv de locul și metodele săvârșirii de către inculpat a faptelor ilicite, intensitatea și durata acestora, concluzionând că faptele inculpatului Hanganu Eugeniu nu constituie o infracțiune, dar o contravenție.

În contextul dat, Colegiul penal consideră necesar de a accentua că infracțiunea de huliganism prevăzută la art. 287 alin. (1) Cod penal, trebuie delimitată de alte fapte nepenale, în particular de contravenția prevăzută la art. 354 Cod contravențional, or huliganismul incriminat de norma penală, în afară de prezența acțiunii principale – *încălcarea grosolană a ordinii publice*, presupune și prezența unei acțiuni adiacente – acțiune exprimată, alternativ, prin: *aplicarea violenței asupra persoanelor, amenințarea cu aplicarea violenței asupra persoanelor opunerea de rezistență violentă reprezentanților autorităților sau altor persoane care curmă actele huliganice*.

În speța dată, aceste acțiuni adiacente nu au fost comise de inculpat, iar partea acuzării, nici nu a prezentat careva probe în vederea dovedirii realizării vreunei modalități a acțiunii adiacente descrise mai sus.

În vederea respingerii argumentelor recurentului precum că instanțele de fond i-au dat faptei săvârșite o apreciere greșită, instanța de recurs accentuează că art. 287 Cod penal poate fi incriminat, doar dacă făptuitorul nu se limitează la acostarea jignitoare în locurile publice a persoanelor fizice și tulbură ordinea publică, dar pe lângă aceasta mai recurge și la aplicarea violenței, la amenințarea cu aplicarea violenței sau la opunerea de rezistență violentă reprezentanților autorităților sau altor persoane care curmă actele huliganice. Astfel, doar în acest fel, fapta pe care o comite făptuitorul depășește gradul de pericol social al unei contravenții, atingând gradul de pericol social al unei infracțiuni.

Prin urmare, instanța de recurs menționează că în speța examinată nu a fost comisă o astfel de eroare de drept, deoarece instanța de apel a făcut o concluzie legală asupra nevinovăției inculpatului și a stabilit că acuzarea nu a prezentat probe concludente în suportul învinuirii aduse lui Hanganu E.

În atare circumstanțe, raportând situația reținută în cauză, la prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, se impune soluția inadmisibilității recursului înaintat în prezenta cauză, ca fiind vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu art. 432 alin. alin. (1), (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Vitalie Gravriliță, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 01 decembrie 2016, în cauza penală în privința lui **Hanganu Eugeniu Xxxxxx**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Pronunțată integral la data de **31 mai 2017**.

Președinte:

Gordilă Nicolae

Judecători:

Guzun Ion

Catan Liliana